

Andrej Fursov: Čo stojí za nevďačnosťou východnej Európy

- CZ24 News | 17. října 2022

EU/RUSKO: V socialistickom tábore v osemdesiatych rokoch sa nespokojnosť so životom a vládou stala takmer všeobecnou. Dôvodov je viacero. Po prvé, ľudia si nevážili to, čo mali. Videli fotografie alebo zábery zo západných filmov - plné stánky, 100 druhov klobás a syrov, módné oblečenie; porovnávali platy. Zároveň „zabudli“, koľko míňa Západ na platenie daní (až 50 %), „zabudli“ na platené lieky a vzdelanie, úverové otroctvo, krátku dovolenku.

A doma „zabudli“ pripočítať k platu výdavky, ktoré systém vynakladá na poskytovanie bezplatnej medicíny, vzdelávania a mnoho ďalšieho. Keď to pocítili po zničení, bolo už neskoro. Ako hovorí Korán: „Nech si užijú, potom budú vedieť!“ Dnes je to jasné: pre Rusko a východnú Európu boli desaťročia socializmu najlepším obdobím z hľadiska blahobytu aj z hľadiska historickej subjektivity.

Po druhé, socializmus je oveľa zraniteľnejšia spoločnosť voči kritike. Postuluje sociálnu spravodlivosť a rovnosť a práve tie boli v priebehu vývoja socializmu a transformácie nomenklatúry na kvázi triedu, ktorá na Západe vo veľkej miere uspokojuje svoje materiálne potreby, porušené. To bol jasný rozpor reality a hlásaných ideálov. Ale kapitalizmus (a postsovietska realita v tej istej Ruskej federácii, Česku, Bulharsku a pod.), o to viac, keď sa po zničení socializmu niet koho báť a zahanbiť zdá sa, že deklaruje: áno, máme vykorisťovateľskú spoločnosť, trh, konkurenciu - prežitie tých najschopnejších - to je sloboda.

Mnoho tvrdení, ktoré možno vzniesť proti socializmu, nemožno vzniesť proti kapitalizmu. Čo môžete povedať niekomu, kto postuluje: „Áno, som taký darebák! Toto je norma! A čo môžem povedať? Inými slovami, značnú časť nespokojnosti v socialistických krajinách tvorí nespokojnosť s porušovaním princípov socializmu a hlúpa viera, že sa to dá napraviť injekciou kapitalizmu.

Po tretie, takmer všetkých obyvateľov Pax Socialistica tak či onak rozčuľoval ZSSR, otravovali ich Rusi - tí silní vždy otravujú. Všetci - z rôznych dôvodov: Poliaci - pretože sme ich porazili a pretože, nech sa chvália akokoľvek, nevytvorili veľkú kultúru, ale takí, akí boli, zostali (a zostávajú) zadným dvorom Západu, kým Rusko vytvorilo veľkú kultúru a impérium. Mnohí - pretože padli pod Hitlerom a Rusi nielenže nepadli, ale ešte aj zlomili chrbát Tretej ríše; máme víťazstvo - kto iný v Európe ho má?

Rusi sú jediným slovanským národom imperiálneho typu, ktorý vytvoril úspešnú ríšu (Srbi sú tiež imperiálny národ, ale historicky z objektívnych príčin bolo pre nich ťažké uspieť). Toto stavia Rusov do protikladu s takmer všetkými Slovanmi, ako aj so všetkými neimperialnymi národmi, ktoré sa ocitli na ruskej obežnej dráhe, ale nikdy nevyvinuli historickú vďačnosť za to, že ich Rusi vždy chránili pred Západom, predovšetkým pred Nemcami, pred svorkou germánskych vlkov.

Preto mal K. Leontiev pravdu vo svojej skepse voči „slovanskému bratstvu“. „Imperiálne bratstvo“ je silnejšie. Musíme si to pamätať, keď do polovice XXI. pod náporom miliónov Arabov a černochoch začne Európa praskať a ľudia sa ponáhľajú do Ruska za ochranou. Budeme si musieť „všetko zapamätať“ - bez ohovárania, ale aj bez emócií, len s triezvou vypočítavosťou.

Prestať zachraňovať nevďačných, ktorí nám na druhý deň po ďalšej záchrane naplujú do chrbta a začínajú kosiť „pod Západom“. Keď počujem tých istých Poliakov hovoriť „my sme Západ“, chcem im povedať: „Povedzte to Nemcom!

AUTOR: Andrej Fursov

Překlad: FB Armadni Magazin